

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1028: Phật Biết, Là Ba Tâm Không Thể Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 089)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phật biết, là ba tâm không thể được. Hết thấy pháp vốn không sanh. Cuối cùng kết luận rằng: Dùng tâm không có ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả mà tu tất cả thiện pháp, thì chứng được A-nậu Bồ-đề. Điều này chỉ bảo người học phải nên thông đạt tâm ở bên trong và cảnh ở bên ngoài.】

Bên trong, ba tâm không thể được; bên ngoài, vạn pháp do nhân duyên sanh, đương thể tức không, trọn không thể được; năng chấp và sở chấp đều không thể được, đây chính là Phật tri Phật kiến. Cho nên, Phật mới có thể không chấp một, không chấp khác. Nếu chúng ta nhìn từ trên cảnh giới lớn lao mà nói, “một” chính là Nhất chân pháp giới, “khác” chính là Thập pháp giới; chư Phật Như Lai đối với Nhất chân pháp giới và Thập pháp giới đều không hề chấp trước.

Hiện tượng có còn tồn tại hay không?. Có, vẫn tồn tại; tướng của Nhất chân pháp giới hiện hữu, tướng của Thập pháp giới cũng hiện hữu. Vì sao Phật không chấp trước?. Vì tướng thì có, nhưng thể tánh vốn không (tướng hữu thể không). Cho nên Ngài hoàn toàn không chấp trước, Ngài ở ngay trong Nhất chân pháp giới và Thập pháp giới mà được đại tự tại. Bất cứ nơi nào chúng sanh có cảm, thì nơi đó Ngài liền ứng hiện. Giống như trong phẩm Phổ Môn có nói, đáng dùng thân gì để được độ, thì Ngài liền hiện thân đó; Ngài có thể đạt được sự tự tại đến như vậy. Sự tự tại này của Ngài từ đâu mà có?. Chính là nhờ “không chấp một, không chấp khác”; điều này rất quan trọng, vô cùng quan trọng!. Người ta phải có tâm thanh tịnh, trong tâm một niệm không sanh, mới có được loại năng lực này.

Phần tổng kết ở cuối, đây là dạy cho chúng ta nguyên tắc tu hành: “Không có ngã, nhân, chúng sanh, thọ giả”, tức là lìa bốn tướng, lìa bốn kiến. Nói một

cách đơn giản, là “lìa tướng lìa niệm” – niệm chính là bốn kiến – lìa tướng lìa niệm mà tu tất cả thiện pháp, như vậy mới có thể chứng được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Đây là công phu tu hành duy nhất, tu hành là phải tu theo phương pháp như vậy. Đây là nguyên tắc chỉ đạo tối cao của hành môn trong hội Bát Nhã, chúng ta không thể không biết. Nguyên tắc này thông suốt hết thảy mọi pháp; bất luận là tông phái nào, bất luận là pháp môn nào, cũng đều không thể làm trái nghịch với nguyên tắc này, nếu trái nghịch thì sẽ không thành tựu.

Thiền tông phải tuân thủ, Giáo hạ cũng phải tuân thủ. Chúng ta niệm Phật, như vừa rồi đã nói, giữ vững nguyên tắc này thì có thể đạt được Lý nhất tâm bất loạn. Học Mật tông cũng phải tuân thủ, không tuân thủ thì không thể “tức thân thành Phật”; tức thân thành Phật chính là chứng được A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề.